

گروه آموزشی پژوهش هنر

پایان نامه جهت دریافت درجه کارشناسی ارشد در رشته پژوهش هنر

عنوان: نقش نوشتار در تأویل آثار هنرمندان پستمدرن
استاد راهنما: جناب آقای دکتر عباس اکبری
دانشجو: لیلا شریعتی
بهمن ماه 94
واژه های کلیدی: نوشتار، تأویل، هنر پستمدرن، مؤلف، مخاطب، اثر هنری
چکیده:

جستجو و تکاپوی مداوم مخاطب اثر هنری، نیاز به تأویل اثر را با خود به همراه می آورد، نیازی که در طول تاریخ هنر و به واسطه‌ی سبک‌ها و گرایش‌های گوناگون هنری - با قوت و ضعف - مورد توجه قرار گرفته است. پژوهش پیش‌رو تأویل اثر هنری را به واسطه‌ی تأثیر زبان نوشتاری در هنر پستمدرن به عنوان مسئله‌ی اصلی انتخاب کرده است. انتخاب هنر پست-مدرن و تأثیر زبان نوشتاری در آن به واسطه‌ی گذر هنر به مثابه امر زیبا به سوی هنر به مثابه امری حامل ایده و مفهوم بوده است که توجه مخاطب را بیش از امور عینی به مفاهیم ذهنی سوق می‌دهد.

هدف این پژوهش مشخص نمودن نقش نوشتار در آثار هنرمندان پستمدرن بر مبنای مطالعه‌ی درک مفهوم تأویل و شناخت روش‌شناسی‌ها و نظریه‌های تأویل است. در این راستا با اشاره به سه ضلع مثلث مؤلف، متن و مخاطب، نظریات اندیشمندانی چون شلایرماخر، دیلتای، گادامر و ریکور به طور خلاصه مورد اشاره قرار گرفته و مهم‌ترین ویژگی نظریه‌پردازی آن‌ها ذکر شده‌اند. سپس با توجه به ویژگی‌های عصر حاضر، هنر پستمدرن و مخاطب هم‌دورانش، نیاز به تولید هنر تعامل‌گرا و ایده‌محور مورد اشاره قرار گرفته است. هدف از ذکر چنین ویژگی‌هایی درک موقعیت تاریخی و شناخت نیاز مخاطب و استراتژی هنرمند برای جذب مخاطب است. مگریت، کاسوت و کروگر هنرمندانی هستند که استراتژی آن‌ها در به کارگیری متن نوشتاری در سنگ محک روش‌شناسی‌های تأویل قرار گرفته تا به اهمیت و ضرورت چگونگی به کارگیری نوشتار و اهداف هنرمندان در استفاده از این روش‌ها دست یافته شود. این پژوهش کیفی، به روش توصیفی-تحلیلی و با شیوه‌ی گردآوری اطلاعات کتابخانه‌ای و اسنادی صورت پذیرفته است. نتیجه این پژوهش به اختصار تبیین استراتژی‌های سه‌گانه‌ی هنرمند در استفاده از نوشتار در مفهوم‌پردازی پستمدرن است که تأویل مخاطبان را سمت‌وسو می‌دهد و سبب محدود ساختن تأویل-های متکثر از اثر هنری می‌شود.